

[Stensballe.]

turer, som vi rimeligvis gaar ind i, at vi skal kunne forøge Statsbanernes Indtægter i saa overvældende Grad, og derfor har vi ment det nødvendigt at gaa ind i et Arbejde for at søge at formindske Udgifterne ad de Veje, som man eventuelt kunde naa til Enighed om. Jeg forstaaer den højtærede Minister saaledes, at han ikke ønsker, at en Kommission skal beskæftige sig med disse Spørgsmaal. Vi maa da i Udvalget se, hvor langt vi kan naa dèr, om vi kan forhandle os til Rette om et saadant Kommissionsarbejde — der er, saa vidt jeg forstaaer, to Partiers Flertal i Landstinget —, og saa se, hvorledes Udfaldet bliver.

Jeg nærer ikke den Ængstelse som den højtærede Minister for Statsbanernes forretningsmæssige Drift og Ledelse, om disse Forhold bliver drøftet indenfor en Kommission. Detaillerne kan jo nok holdes udenfor, men selve de principielle Retningslinier kunde der neppe være Grund til, at vi ikke skulde kunne drøfte i Kommissionen. Denne skal jo ikke være et offentligt Instrument, der skal fortælle til Kreti og Pleti alt, hvad der fremkommer under dens Arbejde. Vi har dog ogsaa Eksempler paa, at saadanne Ting har kunnet holdes indenfor en Kommission.

Rigsdagen vilde efter den højtærede Ministers Mening ved en saadan Ordning opgive sin Indflydelse paa Statsbanedriften. Ja, til en vis Grad. Spørgsmaalet er netop, om det ikke vilde være rigtigt, at en saa stor Driftsvirksomhed som Statsbanerne fik sin egen Ledelse. At det af mange Grunde vilde volde Vanskeligheder at gennemføre noget saadant, er muligt, men jeg tror alligevel, at de fleste vil give mig Ret i, at saaledes som det nu synes at gaa — og bedre kan det vel ikke ventes at gaa de første Aaringer med de svigtende Indtægter, som sikkert vil vise sig —, maa man fra Rigsdagens Side — det er Rigsdagens Skyldighed og Pligt — overveje, om der ikke kan findes Veje frem til at skabe bedre Resultater for en saa betydningsfuld Virksomhed som de danske Statsbaner.

Naar jeg i sin Tid omtalte de belgiske Forhold, som jeg gjorde det den Gang, var det, fordi jeg ikke da havde eller kunde skaffe saadanne Oplysninger, som helt kunde dække andre Udtalelser fra mig,

men efter de Resultater, der nu foreligger for Statsbanernes Vedkommende, er det min Opfattelse, at det Spørgsmaal paa ny maa prøves, og at vi paa ny maa søge, om det ikke er muligt at komme frem paa den Maade, hvis der ikke kan skaffes Sikkerhed for, at man paa anden Maade kan bringe Udgifterne i et mere passende Forhold til Indtægterne, end de har været i de senere Aar.

Jeg skal da slutte med at sige, at jeg beklager, at Ministeren stiller sig saa køligt, men at det ikke skal afholde mig fra til sin Tid at foreslaa nedsat et Udvalg til Overvejelse af Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Kommission angaaende Statsbanernes Organisation og Administration, og jeg haaber da, at den højtærede Minister for sit Vedkommende vil deltage i Udvalgets Arbejde, hvilket Resultat man saa ellers maatte komme til.

Ch. Petersen: Jeg tror ligesom den højtærede Minister, at det, vore Statsbaner i Øjeblikket trænger til, ikke netop er en ny Kommission, der skal eksperimentere med Banernes Organisation og Administration, Driftsøkonomi, Takstforhold m. v. Det har gennem Aarene ikke manglet paa Kommissioner og Udvalg, der har underkastet disse Forhold en nøje Prøvelse, og hver af disse Kommissioner har jo, som det hører sig til, afgivet bindstærke Betænkninger og stillet Forslag om Ændringer paa snart sagt alle Omraader. Ministeren har nylig gjort Rede for, hvilke Kommissioner det drejer sig om, og jeg skal ikke gentage deres Navne og Aarstal, men blot konstatere, at der ingen Mangel har været i den Henseende.

Det er efter min Mening hidtil gaaet saadan med Statsbanerne, at naar en Nyordning endelig er blevet indarbejdet, er der i Regelen fremkommet og vedtaget Forslag om en ny Kommission til Undersøgelse af Statsbanernes Forhold. En saadan Kommission maa naturligvis vise sin Berettigelse bl. a. ved at fremkomme med Forslag til Omordning, og naar saa dens Forslag — helt eller delvis — er blevet ophøjet til Lov, kan Statsbanerne begynde forfra med Omlægning af hele det administrative Apparat, til stor Gene for Banerne, bl. a. fordi Embedsmændenes Tid og Kræfter i alt for høj Grad beslaglægges med Gennemførelse